

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	
Изходящ №	дата 201 г.
Входящ № <u>497</u>	дата <u>20.07.</u> 201 <u>5</u> г.
София 1113, бул. Шипченски проход № 52, бл. 17 тел.: 02/ 979 29 98 ; факс: 02/ 870 21 91	

СТ А Н О В И Щ Е

от проф. д.ист.н. Тодор Петров Петров, Военна академия “Г.С. Раковски, за научните трудове, представени по конкурса за заемане на академична длъжност “доцент” в област на висшето образование “Хуманитарни науки”, направление 2.2.“История и археология”, научна специалност 05.03.06 “История на България”, обявен от Института за исторически изследвания при БАН за нуждите на секция „История на българския национален въпрос” в “Държавен вестник”, бр. 26, 7 април 2015 г., на д-р Димитър Йонов Митев, главен асистент в Института за исторически изследвания – БАН, единствен кандидат в конкурса

Д-р Димитър Митев е автор на значителна по обем и проблематика научна продукция. За участие в конкурса той е представил за рецензиране 18 публикации с общ обем над 1800 издателски страници - една монография, два документални сборника (единият от които в 2 тома) и 15 студии, статии и публикации на документи, отпечатани след защитата на образователната и научна степен „доктор”. Представените публикации отразяват различни аспекти на българския национален въпрос в годините между двете световни войни, в които авторът се проявява като задълбочен изследовател.

Проблематиката на монографията („България – изгубената мечта. (България, Великобритания и Тракийският въпрос 1918-1923 г.)”, отпечатана в София през 2014 г.) е различна от тази на докторската му дисертация. Книгата представя съпротивата на българската държава срещу решенията на държавите от Съглашението и отстраняването ѝ от Беломорското крайбрежие. Д-р Митев е представил точно и убедително картината на тази борба с предизвестен край, причина за което е не само изгубената от Централните сили война (в чийто лагер е и България), но преди всичко интересите на Великите сили – победителки и най-вече тези на Великобритания в Източното Средиземноморие, които драстично се разминават с българските. Монографията има изцяло приносен

характер и хвърля обилна светлина за изясняването на Тракийския въпрос през разглеждания период.

В други публикации е отделено внимание на българския малцинствен въпрос пред Обществото на народите и на идеята за Балканско Локарно, разгледани са националните катастрофи на Третото българско царство, изследвани са различни военни аспекти на националния въпрос и др. Всички тези студии и статии пресъздават обективно историческата истина, анализират различни проблеми, събития и факти и достигат до различни научни резултати.

По непонятни за мен причини г-н Митев не е включил в списъка с публикациите си още една своя статия – „Националната идея – фундаментален фактор в българската военна политика през първата политика на XX в.“, отпечатана в сборника на английски език „Народите на война. Защо народите отиват на война и защо не?“ през 2014 г., която бе приета много добре от международната научна общност, пред която бе изнесена като доклад. Без да анализирам подробно съдържанието на отделните студии и статии на д-р Митев, бих искал да подчертая, че всички те са интересни и съдържат оригинални научни приноси.

Част от разгледаните от д-р Митев проблеми са представени също на страниците на документални сборници или чрез документални публикации. В този смисъл ценни и интересни за изследователя, а и за читателската аудитория са двата тома на документалния сб. „Борис III в британската дипломатическа кореспонденция (1919-1941 г.)“. Благодарение на сполучливата селекция и отличния превод на документите от английски език, на подходящия предговор и бележки по текста и съдържанието (изцяло дело на д-р Митев), българският читател има възможност да види образа и дейността на цар Борис III и най-близкото му обкръжение през погледа на чуждия наблюдател. Но също да научи важни и неизвестни до момента на публикуването на сборника

факти и детайли, а в крайна сметка и да има на разположение един уникален документален труд, допълващ представите на изследователя с нови факти и сведения не само за особата на царя, но и за българската политика между двете световни войни, както и за епохата.

По подобен начин е подходил д-р Митев и при разработването на значителния по обем документален сб. „От Скопие до Женева. Димитър Шалев – защитник на малцинствата в Обществото на народите”, отпечатан през 2012 г., на който д-р Митев е съставител. Тук обаче освен стандартния предговор и обширната уводна студия към документалния масив за живота и делото на Д. Шалев е приложен и именован показалец, което улеснява ползването на книгата. Принос за автора освен всеобхватното осветляване на Шалев е също представянето на огромно количество документи за неговия жизнен път и дейност, внимателно подбрани и систематизирани от Д. Митев и илюстриращи убедително неговия замисъл за обективно и пълно поднасяне на информацията на читателската аудитория.

Друг принос на автора в неговите изследвания е, че е въвел в научно обращение значително количество новоиздирена научна информация (особено от британските архиви), чийто анализ му е позволил да разшири познанията за отделни проблеми и събития и да формулира нови изводи и оценки за тях. Издирени, проучени и представени са също нови факти, изследвани и анализирани са недостатъчно осветлени проблеми и събития по проблематиката или са доказани с нови факти и изследвания вече разработени проблеми или детайли от тях, за които кандидатът допълва и обогатява познанията.

Публикациите на д-р Митев имат и приложен характер, което се доказва от посочените 16 забелязани техни цитирания в трудове на други автори, от които 3 в чужбина. Цитиранията свидетелстват за популяризирането на постиженията на автора по разработваната от него

проблематика, а приносите в публикациите са изцяло плод на личните му усилия.

Въпреки че не е представил списък на участията си в различните международни и национални научни форуми – конгреси, конференции, кръгли маси и др., известно ми е, че д-р Митев е участник в повече от 20 подобни мероприятия, които използва, за да представи научните си резултати и някои от достиженията на българската историческа наука. По различно време той е и рецензент на статии в български списания с историческа тематика. Специализирал е в Архивите на ООН в Женева, а двукратно - и в Британските държавни архиви в Лондон. Цялостната професионалната дейност на д-р Митев го характеризира като изследовател и популяризатор на българската история и българския национален въпрос. С оглед по-широкото популяризиране зад граница и по-сериозното използване и цитиране на изследванията на кандидата от чужди автори обаче, бих апелирал за увеличаване броя на отпечатаните от него публикации извън пределите на страната.

Като имам предвид цялостната научноизследователска дейност на кандидата и положителната оценка за неговите научни и научно-приложни приноси и че с представената от него научна продукция гл. ас. д-р Димитър Йонов Митев съответства на изискванията на ЗРАСРБ и Правилника за неговото прилагане за заемане на академичната длъжност “доцент”, с пълна убеденост подкрепям неговата кандидатура и предлагам на уважаемото научно жури на същия да бъде присъдена академичната длъжност “доцент” по научната специалност “История на България”.

Член на журито:

....

17.07.2015 г.